

Christfulness

Creatief bestaan in Jezus - Ef. 4, 13

Jaarthema Oosterparkkerk Amsterdam
Seizoen 2010 – 2011

Deel 3

Liefde

A – De ruimte van Gods liefde

Amsterdam, september 2010 – juni 2011

Inhoud

Voorwoord	Pag. 3
Leven tussen genade en waarheid	Pag. 4
Persoonlijke verwerking	Pag. 10
Preek in de week	Pag. 11
Verwerking in Kringen	Pag. 12

Voorwoord

In de maand november staat de liefde centraal. Vol zijn van Jezus betekent ook: vol zijn van Zijn liefde voor jou. En als gevolg daarvan vol zijn van liefde voor jezelf en je naaste. Maar wat is dat voor liefde? En waarom werkt dat niet altijd?

Hierover dus in november. Er staan drie preken op het programma, zoals je op bovenstaande poster punt zien.

Ik hoop dat door deze preken een dieper begrip mag komen van wat Gods liefde is, hoe ze in ons leven mag groeien én vruchtdragend. In feite zijn dat de drie onderdelen die in die afzonderlijke preken aan bod komen.

Zoals gebruikelijk zit er bij elke preek weer het nodige verwerkingsmateriaal.

Ik wens ieder die zich hier mee bezig gaat houden, van harte Gods liefde en genade toe, Zijn zegen van heil. Zodat het herstel van de relatie met Hem christelijke vruchtbaarheid lag uitwerken in je leven.

Roelof Telgenhof,
Duisendrecht, 8 november 2010.

Bovenstaande poster/flyer is van de hand van Christiaan Bruijn. Hij zal ook de komende thema's op deze manier vorm geven.

Christfulness

De ruimte van Gods liefde
Over de schepping als Gods eerste liefdesdaad

Gelezen tekstgedeeltes zijn Gen. 2, 18 – 25 en 1 Joh. 4, 7 - 21

Wat is liefde?

Wat is liefde? Daar kun je je suf over piekeren. Want er wordt zoveel over gezongen en gezegd. Maar heel veel klopt op de e.o.a. manier niet. Zo is er bv. in de kerk altijd veel gesproken over liefde, maar stemde de bijkomende sfeer en het gedrag daar helemaal niet mee overeen. En gaan liedjes over liefde eigenlijk veel vaker niet over verliefdheid en seks of wellust?

Wat is liefde? Dat is zo even niet te zeggen in enkele woorden...

Toch is het een belangrijk punt om over na te denken. Want liefde is de basis van het menselijk bestaan. Kijk bijvoorbeeld naar Jezus' antwoord op de vraag wat nu eigenlijk het grootste gebod is dat God de mens heeft gegeven (Matt. 22, 35v):

36 'Meester, wat is het grootste gebod in de wet?' **37** Hij antwoordde: 'Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand. **38** Dat is het grootste en eerste gebod. **39** Het tweede is daaraan gelijk: heb uw naaste lief als uzelf. **40** Deze twee geboden zijn de grondslag van alles wat er in de Wet en de Profeten staat.'

De liefde is de grondslag van alles wat er in de wet en de profeten staat... Van het leven dus. Van het leven dat door God is gemaakt.

De liefde van God

Bij de geschriften van de apostel Johannes komen juist deze twee dingen bij elkaar: God die de wereld schiep, en de liefde. Dit zie je bv. in Joh. 1 en in 1 Joh. (eigenlijk in de hele brief). Johannes verbindt de scheppende God onmiddellijk aan de liefde. In 1 Joh. 4 blijkt waarom: God is liefde (zie vs. 8 en 16). God is in essentie (hoe dat technisch ook in elkaar zit): liefde. En die God heeft, als zijnde liefde, de hemel en de aarde gemaakt. Dus als wij willen nadenken over wat liefde is voor ons, dan moeten we eerst terug naar de Bron ervan: naar God dus. Want Hij is liefde. Hij heeft ons liefgehad en daarom kunnen wij elkaar liefhebben (1 Joh. 4, 19).

Maar wat is dat dan voor een liefde? Ook dat is nog niet zo in een paar woorden te vatten. En je doet er goed aan dit ook niet (alleen maar) in woorden te willen vatten, maar liever te zoeken naar het gebeuren van die liefde: dat gebeuren dat plaatsvindt als jij persoonlijk de enige ware God, Vader, Zoon en Geest, ontmoet. Want daar gebeurt Gods liefde aan jou. En daar leer je Hem kennen, als Persoon, als God, als Vader. Steeds meer in Zijn liefde. Zodat jij van daaruit ook weer liefde kunt leven en geven.

Misschien kunnen we het aanvankelijk zo zeggen: de liefde van God is de ruimte waarbinnen leven wordt verwekt en voortgebracht, groeit en (op zijn beurt) vrucht draagt. Het is de ruimte waarbinnen leven kan ontstaan en voortgaan en zo naar bedoelde volwassenheid en vrucht groeien.

Gods eerste liefdesdaad

Je kan zeggen dat de schepping van de wereld, met de mens daarop, Gods eerste liefdesdaad is. De schepping van de wereld en de mens kwam namelijk voort vanuit de liefde van de gemeenschap van de Drie-enige God (vgl. hierbij Joh. 1 en 17). En de mens mag vanuit die liefdesruimte die er hierdoor ontstond, het leven voortzetten,

overdragen, laten vrucht dragend. En er is hierin een direct verband met het feit dat de mens naar Gods beeld geschapen is. Dit lees je in Gen. 1, 26 - 31:

26 God zei: 'Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.' **27** God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. **28** Hij zegende hen en zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.' **29** Ook zei God: 'Hierbij geef ik jullie alle zaaddragende planten en alle vruchtbomen op de aarde; dat zal jullie voedsel zijn. **30** Aan de dieren die in het wild leven, aan de vogels van de hemel en aan de levende wezens die op de aarde rondkruipen, geef ik de groene planten tot voedsel.' En zo gebeurde het. **31** God keek naar alles wat hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was.

De eerste liefdesdaad van God is dus, dat Hij ruimte creëert waarbinnen hetzelfde gebeurt als wat Hij in de schepping heeft gedaan: een tuin van gemeenschap creëren waarbinnen leven wordt verwekt, voortgebracht, groeit en vrucht draagt. En dat zeer goed was!

De liefde van de mens

Zo kon de mens daar in liefde leven. Liefde van waaruit hij zelf was voortgebracht. En liefde waarmee hij nu zelf ook leven mocht verwekken, voortbrengen, laten groeien en tot vrucht brengen. Als je Gen. 2, 18 – 25 leest, zie je iets van de pracht van deze ruimte. Het is een ruimte die bestaat uit harmonie, tederheid, transparantie, genegenheid, toewijding, vervuld verlangen.

18 God, de HEER, dacht: Het is niet goed dat de mens alleen is, ik zal een helper voor hem maken die bij hem past. **19** Toen vormde hij uit aarde alle in het wild levende dieren en alle vogels, en hij bracht die bij de mens om te zien welke namen de mens ze zou geven: zoals hij elk levend wezen zou noemen, zo zou het heten. **20** De mens gaf namen aan al het vee, aan alle vogels en alle wilde dieren, maar hij vond geen helper die bij hem paste. **21** Toen liet God, de HEER, de mens in een diepe slaap vallen, en terwijl de mens sliep nam hij een van zijn ribben weg; hij vulde die plaats weer met vlees. **22** Uit de rib die hij bij de mens had weggenomen, bouwde God, de HEER, een vrouw en hij bracht haar bij de mens. **23** Toen riep de mens uit: 'Eindelijk een gelijk aan mij, mijn eigen gebeente, mijn eigen vlees, een die zal heten: vrouw, een uit een man gebouwd.' **24** Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw, met wie hij één van lichaam wordt. **25** Beiden waren ze naakt, de mens en zijn vrouw, maar ze schaamden zich niet voor elkaar.

In deze ruimte zingt Adam van Gods diepste bedoeling: in de complementaire eenheid van man(nelijk) en vrouw(elijk) komt Gods majesteitelijk liefdesbeeld naar voren. God is liefde. En daarom kunnen wij liefhebben, zegt Johannes. Als we als mensen zo met elkaar zijn, zo samenleven, zoals God dat had bedacht, kijk dan eens wat voor een prachtig en liefdevol vruchtbaar leven dat wordt!

De eerste bruiloft

Als je dit in Genesis zo leest, dan heeft dat de sfeer van een bruiloft. Herken je dat? Al die mooie en tedere woorden, dat vervuld verlangen. Daar komt het leven tot Zijn recht: man en vrouw samen, los van hun ouderlijk thuis. En dan samen één vlees. Is dat niet wat je verlangt?

Wat je hier in Genesis 2 in feite ziet, is de eerste bruiloft van de gescheidenis. God brengt man en vrouw samen, bestemd om samen één te zijn. En om zo Zijn beeld te

vertonen. Dat beeld van de ware gemeenschap die vruchtbaar is. En zo doorwerkt aan Gods prachtige eerste liefdesdaad: de schepping.

Maar hoe ver is dit niet bij ons vandaan. O.K., soms gaan relaties tussen mannen en vrouwen best aardig. En sommige huwelijken ook. Maar aan de andere kant: is het ook juist niet op dit punt waar zoveel niet lukt, zoveel kapot is, zoveel leed wordt ervaren, zoveel pijn wordt geleden?

We lezen in de verdere geschiedenis van Gen. 1 – 3 hoe dat komt. De mens valt. Op de één of andere manier is de verleiding van de boze, die vanaf het begin erop uit is de mens te vermoorden, zegt Jezus, de mens teveel. Er moet meer geweten worden dan door God is gegeven? En moet meer onafhankelijkheid zijn, meer eigen beschikking, meer van God in de mens dan dat er tot dan toe is? En de mens valt. Valt voor de verleiding zelf het leven te gaan maken, zelf scheppingsdaden te stellen, zelf alles te weten wat er te weten is. En dat is afschuwelijk. Want met dat de mens zich vergrijpt aan almacht (het kennen van goed en kwaad), vergrijpt hij zich aan zichzelf... En dan is ineens alles anders: harmonie wordt verwarring, vrijheid wordt schuld en schaamte, intimiteit en kwetsbaarheid worden ontoonbaar, tederheid wordt hardheid. Deze gevolgen zie je al direct na de val: schuld en schaamte maken ineens de dienst uit (Gen. 3, 7 – 13).

- 7** Toen gingen hun beiden de ogen open en merkten ze dat ze naakt waren. Daarom regen ze vijgenbladeren aan elkaar en maakten er lendenschorten van.
8 Toen de mens en zijn vrouw God, de HEER, in de koelte van de avondwind door de tuin hoorden wandelen, verborgen zij zich voor hem tussen de bomen. **9** Maar God, de HEER, riep de mens: 'Waar ben je?' **10** Hij antwoordde: 'Ik hoorde u in de tuin en werd bang omdat ik naakt ben; daarom verborg ik me.' **11** 'Wie heeft je verteld dat je naakt bent? Heb je soms gegeten van de boom waarvan ik je verboden had te eten?' **12** De mens antwoordde: 'De vrouw die u hebt gemaakt om mij terzijde te staan, heeft mij vruchten van de boom gegeven en toen heb ik ervan gegeten.'
13 'Waarom heb je dat gedaan?' vroeg God, de HEER, aan de vrouw. En zij antwoordde: 'De slang heeft me misleid en toen heb ik ervan gegeten.'

En wat zo'n mooi huwelijk leek te worden, verwordt tot een man-vrouw machtsstrijd. Lees wat daarover staat in Gen. 3, nadat God eerst de slang vervloekt heeft:

- 16** Tegen de vrouw zei hij:
'Je zwangerschap maak ik tot een zware last,
zwoegen zul je als je baart.
Je zult je man begeren,
en hij zal over je heersen.'
- 17** Tegen de mens zei hij:
'Je hebt geluisterd naar je vrouw,
gegeten van de boom die ik je had verboden.
Vervloekt is de akker om wat jij hebt gedaan,
zwoegen zul je om ervan te eten,
je hele leven lang.
- 18** Dorens en distels zullen er groeien,
toch moet je van zijn gewassen leven.
- 19** Zweeten zul je voor je brood,
totdat je terugkeert tot de aarde, waaruit je bent genomen:
stof ben je, tot stof keer je terug.'

En God besluit, om te voorkomen dat deze situatie tot in eeuwigheid zo blijft, de mens uit de hof van Eden te sturen. Zo moet de mens nu de aarde en het leven bestieren, ver weg van de boom des Levens en van de God die liefde is.

En het huwelijk, tot stand gebracht op die eerste bruiloft, wordt een debacle. En de relatie met de liefdevolle God, die de mens met zoveel tederheid en liefde had gemaakt, is verbroken.

Doorwerking

Hoe moet dit nu? Om weer het beeld van God te vertonen moeten die twee weer één worden. En moet de stem van God de vader (en Moeder) weer doordringen tot in de harten van de mensen. Maar door de gebroken en nu zwaar belaste liefde tussen God en mens en tussen man en vrouw lijkt dit niet meer mogelijk. Kijk naar onze relatie met God. Wat kan dat stoeien zijn, worstelen. En wat missen we daardoor veel van wat God ons zo graag wil zeggen!

Er is in de kerk en in "het geloof" altijd veel aandacht voor God al Vader. Maar diverse teksten in zowel het oude als het nieuwe testament laten God ook als Moeder kennen. Enkele voorbeelden: Gen. 1, 27; Ps. 81, 11; Ps. 139, 15 en 16; Jes. 49, 15; Jes. 66, 11 – 13; Matt. 5, 4; Matt. 10, 30; Matt. 23, 37; Joh. 15, 1 – 16; 1 Kor. 6, 17; Openb. 21, 4.

Dit zijn allemaal teksten die ons iets willen vertellen van Gods Moederlijke zorg voor ons, zoals daar ook die vaderlijke zorg is. Beide hebben we nodig als mens, om ons zo op een evenwichtige manier te ontwikkelen naar vruchtdragend toe. Helaas horen we deze woorden vaak niet goed genoeg. En zijn we zo verstoken van die Broodnodige Woorden van God die ons echt leven willen geven.

Dit "moederlijke" klinkt misschien wat onwennig, maar is natuurlijk wel logisch: als de mens, mannelijk en vrouwelijk, geschapen is naar Zijn beeld, dan moet God ook wel Moedereigenschappen hebben.

En hoe is het met ons man en vrouw zijn? Hoe werkt dat niet door in onze gender identiteit. Denk aan de homo's in ons midden en aan al die hetero's die worstelen met wie ze nu eigenlijk zijn, als man, als vrouw.

En omdat we met deze dingen worstelen werkt dit door in het leen dat dan toch nog wordt voortgebracht, hoe ook verwekt.

Het is vreselijk: het is satan gelukt om juist op het mooiste stuk van Gods schepping dood en verderf te zaaien. Vertrouwen is weg, identiteit gebroken, en beeld van God zijn bedorven.

Zie je hoe dit doorwerkt in het menselijk geslacht? En hoe leven wordt verwekt in vaak lastige omstandigheden (hoe zuiver is jouw seksuele relatie met je echtgenoot?, vgl. Gen. 3, 16b), hoe moeders met smart kinderen baren, en hoe ouders kunnen worstelen met het laten opgroeien van hun kinderen?

Misschien denk je dat het meevalt. Nou, kijk dan eens om je heen: in Amsterdam West, in de Schilderswijk in Den Haag, in de lijsten van de kinderbescherming, in de blijf-van-m'n-lijf huizen, etc.

Dit is nu echt erfzonde: de verbroken liefde tussen God en mens en daardoor tussen mensen onderling werkt door in de volgende geslachten, zoals een erfelijke ziekte via de genen wordt overgedragen op de kinderen. Wat naar de geschapen liefdesorde van God zo mooi had kunnen zijn en blijven, is door toedoen van de satan en door het vallen van de mens totaal corrupt geraakt. En hierdoor zijn we terecht gekomen in een destructieve neergaande spiraal van dood en verderf.

Deze destructieve (in het nageslacht doorwerkende) neergaande spiraal werkt als volgt: vanwege de zonde voelen we ons schuldig. Omdat we ons schuldig voelen, schamen we ons. Omdat we ons schamen durven we niet meer in openlijke en intieme gemeenschap te leven. Omdat we hierdoor in een isolement komen, zoeken we op een andere (niet ordelijke) manier toch leven te krijgen en/of voort te brengen. Dit brengt ons weer in zonden. Dat geeft weer schuld en schaamte, etc., etc. Zo brengt dit uiteindelijk de dood, zie Rom. 6, 23. Zie ook Jak. 1, 14

Gods Weg met ons: Jezus

Hoe moet dit nu verder? Hoe kunnen we ons ontworstelen aan schuld, schande en schaamte, aan wreedheid en frustratie, aan kleinmenselijk machtsdenken, aan wantrouwen, aan de vloek van de zonde?! Hoe kunnen we weer zo met elkaar in gemeenschap leven als man(nelij) en vrouw(elijk), zodat we als mensen weer dat prachtige beeld van God vertonen en uitleven?

Daarvoor heeft God een Weg bedacht: een Weg dwars door de wildernis van de verwarring van dit leven: Jezus. Hij is de levende Heer van ons leven. In Hem is God ons zeer nabij. We beseffen dat vaak niet, maar God is ons echt wezenlijk, werkelijk nabij (vgl. de preek over JHWH, zie de reader daarover op de site). God is er gewoon! Hij is de essentie van 'zijn'. In Hem wij leven, bewegen wij en zijn wij. Uit Hem komen wij voort. (Hand. 17, 28)! En die God heeft opnieuw gesproken "Er zij licht" door ons Jezus te sturen, God in het vlees verschenen. Om onomstootbaar voor ons vast te stellen dat God ons werkelijk nabij is. Jezus zegt het zelf ook: Ik zal met jullie zijn, tot aan de voleinding van de wereld (Matt. 28, 20). Dat zegt Hij nadrukkelijk op het moment dat Hij ook de opdracht geeft om de wereld in te gaan en vruchtbaar te zijn. In Jezus is God de Vader met ons op Weg om ons te redden van de destructieve neergaande spiraal die ons leven is.

En Jezus wil ons redden uit deze neergaande spiraal, door met ons door ons leven heen op Weg te gaan. Hij wil juist op die punten waar we verstrikt geraakt zijn bij ons zijn en een uitweg bieden (denk nog even aan de preek over de levensstroom waar je al of niet in zit, reader van 10 oktober 2010). Daarom roept de bijbel ons op om in gemeenschap met Hem te gaan leven. Want in die verbinding met Jezus wordt er uiteindelijk namelijk weer iets tot stand gebracht van het begin: vrijheid, leven, mededeelzaamheid. Of iets anders gezegd: ruimte van Gods liefde. Waarbinnen nieuw leven wordt gewekt, kan groeien én vrucht dragen.

De laatste bruiloft

Weet je wat heel mooi is: de bijbel begint om zo te zeggen met een bruiloft, maar sluit er ook mee af! In Openb. 21 lezen we

1 Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Want de eerste hemel en de eerste aarde zijn voorbij, en de zee is er niet meer. **2** Toen zag ik de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen, bij God vandaan. Ze was als een bruid die zich mooi heeft gemaakt voor haar man en hem opwacht. **3** Ik hoorde een luide stem vanaf de troon, die uitriep: 'Gods woonplaats is onder de mensen, hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal als hun God bij hen zijn. **4** Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij.'

En zie je wat hier staat: dat wat er eerst was is voorbij. Voorbij dus die ellende met onze corrupte relaties, met al die moeite en barensweeën, met dat zwoegen om toch iemand te zijn, met onze gebrokenheid om het leven vruchtbaar door te geven... Het wordt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. En de essentie daarvan is: het hemelse Jeruzalem, de gemeente van Christus, Gods volk op aarde, was als een bruid. Zoals Paulus al een keer had gezegd: is spreek over het huwelijk tussen man en vrouw met het oog op het geheimenis dat er is tussen Christus en Zijn gemeente (Zijn bruid) (Ef. 5, 32). Jezus is gekomen om een nieuwe bruiloft te bewerken! Wij als bruid. En Hij als Bruidegom! En zoals God in het begin, de eerste keer, uit een rib van Adam een vrouw vormde, zo vormt Hij nu uit Christus Zijn gemeente! En dan wordt het feest! De bruiloft van het Lam. En daar zijn wij bij, als bruid van Christus.

Christfulness

Het is altijd wat gek als je spreekt over datgene wat er pas volkomen zal zijn aan het einde van de tijd, terwijl je zelf nog zo in dit gebroken bestaan bent betrokken in allerlei meer en minder gelukke levensomstandigheden. Maar de bijbel leert ons Goddank ook, dat we ook nu al een voorsmaak van deze geweldige bruiloft mogen smaken (zie hierover bv. Rom. 8 of 1 Kor. 11, 26; zie ook Ef. 4, 13 en Op. 2, 25). En die voorsmaak is voor dit leven al zo veel en overweldigend. En juist dit is waar we ons met Christfulness naar willen uitstrekken: Christus in ons. Zodat we in deze gebroken wereld toch al iets van de heelheid van Hem mogen beleven en verkondigen (zie bv. 2 Kor. 5 of 1 Pet. 2, 1 - 10).

Wat Christfulness m.b.t. de ruimte van Gods liefde wil geven is, dat je steeds meer gaat leven in en vanuit de werkelijkheid dat je vrij bent van schuld, omdat Jezus dat op het kruis onder het oordeel van God heeft gebracht en zodat er alleen nog het oordeel van Gods genade over blijft voor jou. En dat je verlost mag worden vanuit de gevangenschap van je schaamte en eenzaamheid (daarin) omdat Hij onze schaamte aan het kruis geschaamd heeft, waar hij in het volle daglicht schaamte loos zonder enige bedekking werd opgeofferd voor al onze heimelijkheid. En waar hij voor ons allen zo verlaten is geweest, dat wij dat nooit meer hoeven te zijn. En war we met Christfulness aan willen werken is, dat we het samen met Jezus weer durven om echte verbinding te maken met mensen om ons heen: onze echtgenoot, onze ouderling, onze collega, etc. (zie 1 Joh. 4, 7 – 21)

Dit laatste is trouwens echt “werken aan”. Want het is een hele klus. Maar het kan. Om zo samen met elkaar (en in je eentje kan dat dus echt niet) weer iets te gaan ont – dekken en beleven van Gods ruimte van liefde: de herschepping van ons leven. Waarin we steeds voller worden van Hem die ons is gegeven om ons te redden.

Christfulness

De ruimte van Gods liefde - Persoonlijke verwerking

Meditatieoefening

Neem een moment de tijd om de volgende tekst in je op te nemen en voor jezelf te herhalen:

Wij hebben lief omdat God ons eerst heeft liefgehad

Je kunt dit Woord bv uit je hoofd leren en het dan telkens opnieuw voor jezelf in je gedachten herhalen tijdens een korte wandeling (15 minuten). Wat je ook kunt doen is de tekst uitprinten en op het beeldscherm van je computer plakken.

Preekverwerking

Onderstaande vragen zijn voor persoonlijke overdenking en voor latere bespreking op de kringen. Leg je persoonlijke verwerking zo vast, dat je dit op de kring in de bespreking kunt gebruiken.

1. Hoe gaat het met jouw liefde voor mensen om je heen?
2. Bedenk eens iets van een definitie voor liefde. Je mag het ook proberen uit te drukken in 4 – 8 kernwoorden.
3. Hoe geliefd ben jij
 - door jezelf?
 - door anderen?
 - door God?Probeer hierover eens eerlijk iets op een rijtje te krijgen
4. Herken je iets van de gebrokenheid als het gaat om de "overdracht" van Gods liefde van Hem naar je ouders en van je ouders naar jou?
5. Door de zondeval zijn we de aansluiting met de liefde van God kwijt. Maar gelukkig (Goddank) heeft God het daar iet bij laten zitten. En heeft Hij ervoor gekozen ons toch weer aan te spreken, zodat wij (weer iets van) Zijn liefde kunnen merken en verwerken in ons leven. Dit doet Hij o.a. door ons aan te spreken met Vaderlijke en Moederlijke woorden van bevestiging en liefde. Lees onderstaande teksten eens door en ga na hoe deze teksten jou aanspreken als Gods Kind.

Vaderlijke teksten van God

Mijn kind, ik heb je bij je naam geroepen, je bent van Mij (Jes. 43, 1)

Ik ben je Papa, Vader, Abba (Rom. 8, 15)

Ik ben zo blij met jou! In Mijn liefde zal Ik zwijgen, in Mijn vreugde zal Ik over je jubelen! (Sef. 3, 17)

Moederlijke teksten van God

Ik zag en voelde je vormeloos begin, Je bent uit Mij voortgekomen (Ps. 139, 15 – 16)

Ik heb je gezoogd aan Mijn moederborsten. Ik zal je op Mijn heup dragen en je wiegen op Mijn schoot (Jes. 66, 11 – 13)

Bij Mij mag je schuilen, zoals een kuiken onder de vleugels van zijn moeder (Matt. 23, 37)

Gebruik de teksten eventueel net zo als die in de meditatieoefening hierboven, bv eentje voor elke volgende dag.

6. Welke rol zou de kring kunnen vervullen bij het meer ontvangen en uitleven van Gods liefde in en voor jou? En voor anderen?

Preek in de week

1 ^e dag	<u>Gen. 2, 18 - 25</u>	Zo mooi en vredig en liefdevol was het in het begin.
2 ^e dag	<u>Gen. 3, 1 - 7</u>	Verbinding verbroken door schuld en schaamte
3 ^e dag	<u>Gen. 3, 8 - 24</u>	De vloek van de zonde door God bevestigd
4 ^e dag	<u>Jes. 66, 8 - 14</u>	Gods moederlijke woorden tot angstige kinderen
5 ^e dag	<u>Jer. 33, 1 - 11</u>	De bruid en bruidegom zullen van blijdschap weer zingen
6 ^e dag	<u>Sef. 3, 14 - 20</u>	Gods vaderlijke woorden voor Zijn kinderen in nood
7 ^e dag	<u>1 Joh. 4, 7 - 21</u>	Wij hebben lief, omdat God ons eerst heeft liefgehad

Christfulness

De ruimte van Gods liefde - Verwerking Kringen

Inleiding

Eén van de stellingen in de bovenstaande preek is, dat de liefde van God gebeurt in de christelijke gemeente. Geloven in de God van gemeenschap kan nooit zonder de gemeenschap der heiligen. Hierin krijgt de ruimte van Gods liefde gestalte en hierin wordt jij omarmd door de liefde van God door liefdevol toedoen van kringgenoten. Laten we proberen op deze kringavond weer een paar stapjes verder te komen in het praktiseren van Gods liefde voor ons en voor elkaar.

Verwerking

De verwerking van de preek en de verdere verdieping kun je op de kring als volgt vorm geven (ervan uitgaande dat iedereen ook de persoonlijke verwerking op p. 10 en 11 doet):

19:45 – 20:00 **Ontvangst en koffie/thee**

20:00 **Opening van de avond**

- Inleiding / IJsbreker

- Rondje delen – hoe zit iedereen erbij?

Neem hiervoor ong. 20 - 30 min. Gebruik deze keer als "ingang" vraag 3 van de persoonlijke verwerkingsvragen.

- Gebed (evt. met zingen vooraf en erna)

Neem in dit gebed ook de persoonlijke dingen mee die (voor gebed) zijn ingebracht. En vraag een zegen over de avond. Vraag God dat Hij merkbaar Tegenwoordig is in het midden van de kring.

20:35 **Bespreking / Verwerking bovenstaande preek en verdere verdieping**
(p. 4 - 9)

- Wat is er bij jou blijven hangen van de boodschap van de preek (en de dienst)? Wat heeft God je daarmee duidelijk gemaakt?

- Bespreek vraag 1, 2 en 4 van de persoonlijke verwerking

- Neem even 10 minuten pauze voor koffie / thee

- Neem de teksten genoemd onder vraag 5 van de persoonlijke verwerking nog eens door. Wat doen die teksten je? Welke spreekt je het meeste aan? Waarom? Wat vind je van dat "moederlijke" van God?

- Wat zou jij, denk je, het liefst van Gods liefde ontvangen, zodat je (weer) een grote stap verder kan komen in je geestelijk leven?

Denk bv aan: een bevestigend woord van m'n vader, een knuffel van m'n moeder, een steun in de rug van een vriend, e.d.

- Bespreek met elkaar nog de zesde vraag uit de persoonlijke verwerking.

22:15 **Afsluiting avond**

Sluit af met een lied en met gebed. Neem in dit gebed eventuele punten uit de bespreking mee. Doe ook voorbede voor de gemeente en vraag om groei in het ontvangen en doorgeven van Gods liefde voor ons allemaal.

Is er iemand die het zingen kan begeleiden (bv met gitaar of piano)?

Gaaf. Doen!

De volgende dienst over liefde heeft als thema:

Liefde maakt vruchtbaar

Die daarna heeft als thema

De liefde bedrijven

Deze preken worden na 21 november in één reader op Internet gezet.